

[Tyroll]

ville være en klar forbedring i forhold til det, de får tilbudt i dag.

Sådan kunne man faktisk blive ved med at påvise de urimeligheder, der er, f. eks. den manglende dækning på dyrtidsområdet i forhold til den ferieløsning, man kommer med, men det når jeg nok ikke rigtig at gennemgå i tilstrækkeligt omfang i denne ombæring. Jeg er nødt til her til slut at gå lidt ind på, hvordan vi egentlig vil forholde os i forhold til de afstemninger, vi skal have.

Lovforslag nr. L 196 er det lovforslag, der drejer sig om et egentligt indgreb i overenskomstforhandlingerne, altså en aktivitet, man ikke burde befatte sig med i dette ting; men det kan ikke undre, at man alligevel gør det, med den interesse, man har for at redde kapitalisterne igennem deres egen krise. Til dette lovforslag ligger der en række ændringsforslag i betænkningen. Jeg kan sige, at vi stemmer imod de første forslag fra de konservative, som ikke er tilfredse med den tilgodeseele af arbejdsgiverne, som ellers har fundet sted i lovforslaget; de vil have den forøget yderligere. De første to ændringsforslag kan vi ikke stemme for. Vi stemmer imod dem.

Med hensyn til spørgsmålet om taktregulering vil vi stemme for forslaget, ikke fordi vi er tilfredse med den måde, taktreguleringen foregår på. Vi synes, at parterne burde forhandle sig frem til en anden form, der i højere grad tilgodeså de laveste indtægter. Her er der jo tale om, at der er foretaget udjævninger som følge af, at man har ændret dyrtidsreguleringen, så vi stemmer for det ændringsforslag, der ligger her.

Derimod kan vi ikke stemme for det næste ændringsforslag, fra de konservative, centrum-demokraterne og retsforbundet, som går ud på, at man vil give folk valgfrihed imellem det ene og det andet overenskomstindgreb. Det er ikke det, vi skal bidrage til.

Vi stemmer imod hr. Glistrups og fremskridtspartiets ændringsforslag.

Et sidste ændringsforslag, jeg skal knytte nogle kommentarer til, er ændringsforslaget fra retsforbundet, hvor hr. Mølgaard jo slog sig stort op på, at hvis ikke vi gav tilslutning til dette ændringsforslag, så var der faktisk tale om, at der ikke var alvorlige intentioner i vores holdning. Dér vil vi sige, at det ikke er folketingets opgave at komme med nogle

afstemningstemaer omkring overenskomstindgåelsen i fagbevægelsen, for at man i givet fald skulle lægge ryg til fra fagbevægelsens side at legitimere disse forskellige indgreb. Det er ikke aktiviteter, vi vil stemme for. Derfor stemmer vi klart imod dette forslag, klart imod, at man overhovedet blander sig i denne overenskomstindgåelse.

Lindinger (EP):

Da jeg for nogle måneder siden var med til at sikre momsforhøjelsen, blev jeg udsat for nogle mærkværdige telefonopringninger om, at jeg ville blive skudt, men man kan jo se, at det blev jeg ikke.

Denne gang er det helt andre toner, der lyder. Det vil jeg gerne sige til dem her i folketinget, der har været lidt valne. Jeg får faktisk en del telefonopringninger, og der har endnu ikke været nogen – men det kan jo være, at der kommer nogle – som har sagt det modsatte. Jeg har også fået mange breve. De siger nogenlunde dette – og det synes jeg er meget morsomt: hr. Asger Lindinger, godt, at De er et mandfolk og tør stemme for forslaget! Hilsen A. Dam, Rønne.

Det fortæller måske ikke ret meget, for er der noget, man skal være forsigtig med her i livet, så er det at konkretisere på forkert vis. Der er jo mange mennesker, der gør det, at de som regel generaliserer ud fra noget, der er helt konkret, og glemmer at gøre det rigtige, nemlig at konkretisere ud fra noget, der er generelt. Og jeg mener ikke, at jeg kan omtale dette som generelt.

Men alligevel er der ingen tvivl for mig om, at ude i befolkningen – dér er jeg enig med arbejdsministeren – er der en meget stor trang til at få løst problemerne i år uden en storkonflikt. Der har ikke været nogen egentlige alternativer opstillet, så hvorfor ikke acceptere det, som jeg i min tale under første behandling kunne sige at i hvert fald alle var utilfredse med, og som man ikke havde en stor gruppe der var tilfreds med? Jeg er egentlig stadig væk meget glad for, at det ikke er gået sådan.

Når man nu i mit lille parti dog har været med til at sikre, at SV-regeringen har fået flertal i udvalgene herinde i folketinget, så ville det jo være noget mærkværdigt at forvente af mig, at jeg så i al almindelighed ville gå imod flertalsindstillingerne. Jeg vil da